

Tarragona 16 de novembre del 1961

Als capellans-obrers procedents dels països catalans, que fan la seva 4a. trobada a La Selva del Camp, els dies 21 i 22 d'aquest mes.

Estimats,

Molt us agraeixo la notificació que m'heu fet de la vostra ja quarta trobada. També m'hi heu invitat cordialment. L'escaure's els vostres dies amb els del nostre viatge a Madrid per assistir al ple de la Conferència Episcopal Espanyola, m'ho fa impossible. Ho sento. Més a més, estant representada la nostra Església Local amb els estimats Mn. Vinyes i Mn. Ayat

Aquestes lletres ho volen suplir d'alguna manera. I començo per felicitar-vos de la iniciativa, que ja es realitza per 4a. vegada, de reunir-vos per tal de pregar i de reflexionar sobre el ministeri Sacerdotal tan singular, en servei de l'Església. Són camins que encara podem dir nous. Camins fressats per generoses inquietuds evangelitzadores, a la vista de camps sorgits en la nostra societat tecnificada i industrialitzada i que romanen virtualment tancats a la llum de la fe. Posar en fraterna comunió les experiències, certament molt variades que vosaltres viviu, us ajudaran a encertar els passos que cal donar i com s'han d'anar donant.

Haveu fet, de manera radical l'opció pels pobres. En concret pel món del treball, un món que és pobre en molts dels seus aspectes humans socials i sobretot en l'aspecte de la fe.

La vostra desició us ha dut a "encarnar-vos-hi". N'heu acceptat les seves condicions de vida, de vegades prou dures. Sou capellans-obrers que voleu evangelitzar, no solament "parlant", sinó compartint la vida. Més encara, virtualment la vostra missió és ajudar al naixement de l'Església en el món obrer, fent que es retrobin, després que, en massa llocs i en massa circumstàncies històriques no han coincidit en els seus camins.

Aquest naixement s'anirà realitzant generalment a mesura que per la vostra entrega exemplar, i sempre senzilla, al bé i necessitats dels altres, anireu despertant en l'ànim dels companys de treball els valors de justícia, honradesa i bondat que hi ha en el cor de cada home, i que l'Evangeli anirà il·luminant i vivificant. Tot això, vitalitzat per la vostra pregària, serà la pre-evangelització que anirà portant cap a una vida externa de l'Església i cap a una vida sacramental visible i comunitària.

Jo creuria que aquestes són més o menys, de fet, les línies del vostre treball.

No més voldria afegir, pel meu compte, dues o tres coses, que vull creure que no us diran res que ja no sapiguen.

Cal que poseu esforç especial en formar persones responsables entre els vostres millors companys, que puguessin, al seu temps, ser també els sembradors de la fe en els seus germans de treball.

Això us evitarà el perill de que, poc a poc, anèssiu perdent la identitat pròpia del vostre sacerdoti, i l'anèssiu confonent amb el que és comú a tots els fidels.

També així evitareu la possible temptació de creure-us exclusivistes. Són molts i molts els vostres germans preveres que, no són obrers com vosaltres i també deixen la vida a trocets, en un anonimat i esgotador treball a les parròquies. Precisament Sant Pere i els altres apòstols van deixar el seu treball professional, quan Jesús els va crida a un seu seguiment especial. El treball en St. Pau era una excepció. Només l'exercia quan li obria camí a l'evangelització.

Tingueu molt present que esteu realitzant obres d'Església, encara que, moltes hores, pugui no semblar-ho. El Bisbe us n'ha donat missió. Almenys als dos tarragonins, jo els l'he donada. El vostre treball ha d'estar enmarcat en una pastoral de conjunt, dintre del marc, no solament diocesà, sinó també del de les parròquies afectades. Les diverses formes de presència del sacerdot en la parròquia, no ha de separar, sino agermanat i sumar. I prou. No vull allargar-me més.

La humilitat i la caritat, són, en qualsevol circumstància, camí obert cap a l'Evangeli de Jesús. Estic segur que vosaltres hi voleu ser cada dia més fidels.

I prou. No vull allargar-me més. A tots, i no solament pels dos tarragonins, va el meu afecte, la meva pregària i la meva benedicció.

J. Josep Pont

*Arquebisbe Primat de
Tarragona*

22 Novembre 1.981

Benvolgut Dr. Pónt i Gol:

Aquesta nit, a l'assemblea plenària, hem llegit la seva carta. Moltes gràcies per les seves mostres d'afecte i per encoratjar-nos a seguir en el món del treball com a capellans fent camí amb els treballadors.

Precisament la reflexió que estem fent a La Selva, fa adonar-nos de que és un do de Déu trobar-nos acollits i reconeguts com a germans i amics pels que vosté i nosaltres hem anomenat tantes vegades "els pobres". La comunió amb ells, ens fa viure la fe amb una riquesa d'implicacions i exigències que no sabem trobar a altres àmbits.

Es veritat que a l'Església hi ha moltes maneres de fer camí, però no podem amagar la joia que tots plegats compartim d'haver descobert aquest. Joia de la que voldriem que vostè també en participés.

Una vegada més, gràcies.

25 capellans-obrers dels Països
Catalans en el seu IVè. encontre.

en nom de tots

Marcus

Aquesta